

Veste rea, foarte rea

Festivalul Dramaturgiei Românești (ediția a IX-a)

nu va mai avea loc între 2–8 octombrie 1999

Scopul festivalului era:

„De la debutul său și până la această ultimă ediție – 1999 – Festivalul Dramaturgiei Românești și-a propus pe de o parte valorificarea fondului dramaturgiei naționale existente, prin spectacole importante și inedite din punct de vedere al realizării artistice, și, pe de altă parte, încurajarea dramaturgiei contemporane și stimularea tinerei generații de dramaturgi.“

Obiectivele sale ar fi fost:

1) Centralizarea, în cadrul unui eveniment de anvergură internațională, a celor mai importante spectacole pe textele unor dramaturgi români. 2) Sondarea nivelului spectacologiei teatrale românești, dinamizată de contactele din ultima vreme cu arta teatrală în plan mondial. 3) Formarea gustului publicului, prin valoarea artistică foarte ridicată a spectacolelor cuprinse în cadrul manifestării. 4) Formarea de specialiști performanți, prin organizarea a patru ateliere: *Atelierul de Dramaturgie*, de *Critică Teatrală*, de *Artă a Actorului* și cel de *Tehnică de Scenă*. 5) Stimularea creației dramatice originale. 6) Facilitarea schimbului de informație și experiență, prin participarea unor trupe și personalități teatrale din țară și străinătate.

La Festivalul Dramaturgiei Românești, ediția a IX-a, 1999, ar fi trebuit să participe șapte trupe teatrale din România și două teatre din străinătate.

Și-au anunțat prezența, sigură, Teatrul „Katona Jozsef” din Budapesta cu spectacolul *O scrisoare pierdută* de I.L. Caragiale și Teatrul Național din Sarajevo, Bosnia, cu spectacolul *Regele moare* de Eugen Ionesco. În cadrul activităților complementare reprezentării de spectacole, vor fi invitate, pe întreaga perioadă a festivalului, în jur de 50 de personalități ale lumii teatrale din țară și străinătate: critici dramatci, directori de teatre, manageri culturali, esteticieni, regizori, scenografi etc.

Unii dintre aceștia aveau de susținut, teoretic și practic, cele patru *Ateliere*, prezentări de carte de teatru, conferințe de presă și conferințe pe tematică teatrală etc.

Atelierul de Artă a actorului susținut de o echipă de șapte actori japonezi, își propunea să experimenteze, cu un grup de 20–30 de actori români, metoda originală de antrenament „Suzuki”, dezvoltată în tradiția japoneză de arte marțiale, precum și cea cu referire la „ki” – spiritul de bază în fizica orientală – pe scenă.

Atelierul de Critică teatrală urma să fie susținut de criticii: Florica Ichim, Cristina Dumitrescu și Doina Modola.

Atelierul de Dramaturgie urma să fie susținut de regizoarea Cătălina Buzoianu.

Atelierul de tehnică de scenă urma să fie susținut de ing. Lucian Moga.

Selecția Festivalului Dramaturgiei Românești dacă avea loc, ar fi cuprins: Teatrul „Katona Jozsef”, Budapesta – *O scrisoare pierdută* de I.L. Caragiale, regia: Zsambeki Gábor; Teatrul Național „Vasile Alecsandri” din Iași – *Cine ajunge sus la fix* de Dumitru Solomon, regia: Nicolov Perveli Vili; Teatrul Național din Târgu Mureș – *Eu, când vreau să fluier, fluier* de Andreea Vălean, regia: Theodor Cristian Popescu; Teatrul „Nottara” – *Viforul* de Barbu Ștefănescu Delavrancea, regia: Alexandru Darie; Theatrum Mundi – *Levantul*, pe texte de Mircea Cărtărescu, scenariul și regia: Cătălina Buzoianu; Spectacol de pantomimă susținut de actorul japonez Nobuo Kanetani; Teatrul Național Sarajevo, Compania „Chamber Theater 55” – *Regele moare* de Eugène Ionesco, regia: Dino Mustafic; Teatrul Național din Timișoara – *Despre sexul femeii ca un câmp de luptă...* de Matei Vișniec, regia: Ion Ardeal Ieremia; Teatrul Național din Timișoara – *Femeia în roșu* de Mircea Nedelciu, Adriana Babeți și Mircea Mihăeș, adaptare de Cătălina Buzoianu, regia: Mihaela Lichiardopol.

Doina Deleanu, Emil Coșeru, Florin Mircea, Petru Ciubotaru în „**CINE AJUNGE SUS LA FIX?**” de Dumitru Solomon – Teatrul Național din Iași